

Sygn. akt II Ka 519/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Urszuli Korczakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2021 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 270 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 6 maja 2021 r. sygn. akt II K 327/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 519/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II K 327/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Oskarżony w tzw. petitum apelacji nie sformułował skonkretyzowanych zarzutów, odpowiadającym względny i bezwzględny przesłankom odwoławczym z art. 438 kpk i art. 439 kpk, jednakże w świetle przepisu art. 427 § 1 i 2 kpk, jako podmiot nieprofesjonalny, nie miał takiego obowiązku. W uzasadnieniu apelacji osobistej oskarżony podniósł „iż od samego początku, tj. złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 kk przez nieprofesjonalnego pełnomocnika rolnika, przez Dyrektora Oddziału Regionalnego ARiMR w W. z upoważnienia Kierownik Biura Powiatowego w S., poprzez montaż oskarżenia przez Prokuratora Rejonowego w Sokołowie Podlaskim, poprzez wszczęcie przez Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Sokołowie Podlaskim, otwarcie przewodu sądowego i wydanie wyroku w toczącym się i niezakończonym postępowaniu administracyjnym o przyznanie pomocy w ramach PROW 2014-2020 – skarżący nie zgadza się, protestuje i zapowiada	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

wnioski do wszystkich organów nadrzędnych o zaistniałej sytuacji i wydanym wyroku, tj. Prezes ARiMR w W., Ministra Rolnictwa, Związków Zawodowych Kółek Rolniczych i wszystkich prężnie działających na YOUTUBE w obronie praw rolnika indywidualnego starającego się o przyznanie pomocy, a w fałszywy sposób szykanowanego w sposobie procedowania, rozpatrywania przez 2 lata złożonego wniosku o przyznanie pomocy, wielokrotnych decyzji uchylających decyzje Kierownika Biura Powiatowego w tej sprawie przez przełożonych – ręce opadają z arogancji, braku kompetencji, braku przygotowania do pełnienia funkcji kierowniczych w nadzorowanym Biurze Powiatowym w S. ARiMR. Co do złożonego wniosku o przyznanie pomocy, to wszystkie wnioski były ślano zdalnie – pierwotny do Dyrektora (...) Oddziału (...) w W., ul. (...) (...) (...)-(...) W., mogła być to forma za pośrednictwem portalu zaufanego e-puap – który posiada oskarżony, a jeżeli wystąpiły wątpliwości co do wiarygodności złożonego podpisu – to w pierwszej kolejności prowadzący postępowania administracyjne zwraca się do pełnomocnika o wyjaśnienia. Pan J. B. wyjaśnień szuka w Prokuraturze Rejonowej, fałszywie zawiadamiając o przestępstwie i nie baczy, iż wg art. 231 § 1 kk był zobowiązany do wypełnienia obowiązków w ramach posiadanych uprawnień, za co jest sownie jako kierownik wynagradzany”.

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Ustosunkowując się do apelacji oskarżonego zacząć należało od tego, że sąd karny w przedmiotowej sprawie nie zajmował się kwestią zasadności (lub jej braku) przyznania oskarżonemu dopłat i celowych dotacji rolniczych, lecz wyłącznie kwestią autentyczności podpisów na wnioskach o te środki, wskazanych szczegółowo w treści zarzutów stawianych oskarżonemu i tym, kto je rzeczywiście podpisał. Postępowanie administracyjne stanowiło jedynie tło zdarzenia z aktu oskarżenia.

Cała argumentacja skarżącego zawarta we wniesionej apelacji, a dotycząca ewentualnych nieprawidłowości postępowań administracyjnych ARiMR, nie miała wpływu na wyczerpanie przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 270 § 1 kk. Jeżeli skarżący ma jakiegokolwiek zastrzeżenia związane z postępowaniem administracyjnym może zgłosić je właściwym organom. Zapowiedź złożenia wniosków inicjujących tego rodzaju administracyjne postępowania kontrolne nie mogła mieć jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy karnej.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach, przedmiotem ochrony w wypadku czynu z art. 270 § 1 kk jest dobro natury ogólnej, jakim jest wiarygodność dokumentów, nie zaś indywidualne interesy i prawa z tymi dokumentami związane (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. IV KK 338/18, LEX nr 2686093). Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 kk zupełnie obojętne jest jednak to, czy osoba, której podpis podrobiono

na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony. Podpisanie innej osoby jej nazwiskiem na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za zgodą tej osoby, stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 kk. Dla bytu tego przestępstwa obojętne jest również to, czy ktoś poniósł przez to szkodę, czy też nie. Dla realizacji jego znamion nie ma także znaczenia czy jego treść odpowiada stwierdzonemu w nim stanowi faktycznemu. Podrobieniem dokumentu jest już samo jego sporządzenie stwarzające pozory, że dokument pochodzi od innej osoby niż ta, która była jego rzeczywistym autorem. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 września 2002 r., sygn. V KKN 29/01, LEX nr 55220, Prok. i Pr.-wkl. 2003/2/; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r., sygn. IV KK 373/10, LEX nr 688706; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 kwietnia 2016 r., sygn. IV KK 405/15, Prok. i Pr.-wkl. 2016/6/3; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2005 r., sygn. I KZP N2/05, OSNKW 2005/3/25, Prok. i Pr. – wkl. 2005/7-8/4, OSP 2005/11/133, Wokanda 2005/111/15, Biul. SN 2005/3/16).

Odnosząc powyższe bezpośrednio do skargi apelacyjnej, w niniejszej sprawie kapitałne znacznie miało ustalenie od kogo pochodziły podpisy (...) i (...), znajdujące się na dokumentach wskazanych w akcie oskarżenia. Jedynie ta okoliczność, a nie sam czas trwania postępowania administracyjnego, czy też sposób jego zakończenia, stanowiła przedmiot niniejszego postępowania. Twierdzenia

oskarżonego, że w postępowaniu administracyjnym dotyczącym uzyskania środków finansowych z ARiMR, mógł on składać wnioski „zdalne” za pośrednictwem platformy e-puap, miały wyłącznie charakter wymijający w stosunku do stawianych mu zarzutów dotyczących konkretnych dokumentów złożonych w tradycyjnej formie pisemnej w placówce ARiMR w S.. Bez znaczenia były także ewentualne korzyści związane z przedłożeniem w/w wniosków w Agencji. W kontekście sprawstwa czynu z art. 270 § 1 kk również wola O. P. i M. P. i ich zgoda, a nawet ewentualne, kategorię życzenie „podrobienia” przez oskarżonego ich podpisów, były okolicznościami drugorzędnymi. Jak już wielokrotnie wskazano, kluczowym w przypisaniu oskarżonemu zarzucanych mu czynów z art. 270 § 1 kk, pozostaje jedynie bezprawne złożenie przez oskarżonego podpisów (...) i (...) na wnioskach wskazanych w treści zarzutów z a/o, do czego jak ustalono w postępowaniu pierwszoinstancyjnym rzeczywiście doszło. Pierwszoinstancyjna ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie nasuwała jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. Przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynów w zakresie dotyczącym sfalszowania podpisów córki i zięcia, nastąpiło przede wszystkim w oparciu o dowód w postaci w/w wniosków i opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego M. D. i spotkało się z pełną aprobatą Sądu Okręgowego. Skarżący w żaden sposób nie podważył powyższych dowodów, skupiając się na polemicznej próbie wykazania swojego pokrzywdzenia.

<p>Reasumując powyższe rozważania, wskazywane we wniesionej apelacji okoliczności nie zdekompletowały znamion przypisanych oskarżonemu czynów. Sąd I instancji nadał im jednak właściwą rangę i znaczenie dochodząc do przekonania o zasadności wydania rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania. Argumentacja Sądu Rejonowego przemawiająca za takim zakończeniem sprawy z rubryki dotyczącej podstawy prawnej wyroku tabelarycznego uzasadnienia była kompletna i przekonująca. Sąd Okręgowy podzielił ją w pełni, nie dostrzegając w tym względzie jakichkolwiek uchybień.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność argumentów skarżącego mających podważyć zaskarżony wyrok warunkowała w konsekwencji bezzasadność sformułowanego przez niego wniosku apelacyjnego o uchylenie zaskarżonego wyroku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 7 w zw. z art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty, zaś na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. w zw. z art. 627 kpk obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego - kwotą 20 złotych, tj. ryczałtem za doręczenia pism w sprawie.

7. PODPIS